

உ
சிவமயம்

வட்டு ~ மேற்கு ~ வட்டுக் கோட்டை
சிவன்கோவிலடியை பிறப்பிடமாக கொண்ட
அமரர் திரு. நாகமணி செல்லத்துரை
அவர்கள்

கிறைவன் திருவடியெய்தயதையிட்டு வெளியிடப்படுமா

நீனைவு மலர்

06-06-2003

Digitized by Anna University

உ
சிவமயம்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

எங்கள் குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காம்

அமரர் நாகமணி் சிசல்லத்துரை அவர்கள்

(புகையிரத நிலைய பரிசோதகர்)

கிறைவன் திருவடி அடைந்த, 17ம் நாள்

நினைவு மலர்

06-06-2003

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

(சென்னை நகராட்சி)

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

சென்னை நகராட்சி

00-00-2003

உ
சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

வட்டு மேற்கு சிவன் கோவிலடியைப் பிறப்பிடமாகவும், கொழும்பை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட எங்கள் குடும்பத் தலைவர் அமரர் நாகமணி செல்லத்துரை அவர்கள் 21-05-2003 புதன்கிழமை இறைவனடி சேர்ந்தார். அவர் எங்கள் குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காகவும், அன்பும், பாசமும் நிறைந்த கணவனாகவும், அன்புடன் அறிவுட்டிய தந்தையாகவும் திகழ்ந்த எங்கள் அன்புத் தெய்வத்தின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்து அன்னார்தம் பாதங்களுக்கு இம்மலரை காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

இங்ஙனம்,
மனைவி, மகன், மருமகள்,
சகோதரர்கள்.

உ
சிவமயம்

வட்டுக்கோட்டை மேற்கு, சிவன் கோவிலடி
அமரர் திரு. நாகமணி செல்லத்துரை
அவர்கள்
(புகையிரத நிலைய பரிசோதகர்)

அன்னை மடியில்

20-11-1926

ஆண்டவன் அடியில்

21-05-2003

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டு சுபாணு வைகாசித்திங்கள் புதன் தனில்
புண்ட அபரபக்க தேய்பிறை சஷ்டி திதிதனில் - சிவ
பக்திநிறை நாகமணி செல்லத்துரை என்னும் சீரான்
இறைவனடி சேர்ந்தான் காண்

1

1

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அமரர் நாகமணி செல்லத்துரையின்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

(புகையிரத நிலைய பரிசோதகர்)

அமரர் திரு. நாகமணி செல்லத்துரை அவர்கள் வட்டு - மேற்கு சிவன் கோவிலடி வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் வட்டூரில் உள்ள பட்டங்கட்டிமார் என்னும் சிறந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரின் முன்னோர்கள் பல கலைகளிலும் சிறந்தோராக விளங்கினர். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலையிலும், பின்பு வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரியிலும் S.S.C வகுப்புவரை படித்துள்ளார். இவர் நல்ல சமய அறிவு உள்ளவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தனது சிறுவயதிலே தந்தையாரை இழந்துள்ளார். இவருக்கு நாகராஜா என்னும் சகோதரரும் இருந்தார். இவர்கள் இருவரும் தாயாரின் அணைப்பிலே வாழ்ந்து வந்தனர். தனது கணவரை சிறுவயதிலே இழந்ததினால் அவரின் பெற்றோரும், உறவினரும் அவருக்கு பாதுகாப்பாகவும், பிள்ளைகளுக்கு உறுதுணையாகவும் இருக்க நினைத்து முருகர் சின்னத்தம்பி என்னும் சீமானை திருமணம் முடித்து வைத்தனர் இவர் தனது மூத்த பிள்ளைகளாக கருதி இருவரையும் சிறப்புடன் வளர்த்து வந்தார். அவருக்கும் தினைப்புனவள்ளி, மகாவிஷ்ணு, தனலட்சுமி என்னும் மூன்று பிள்ளைகள் பிறந்தனர். எல்லோரும் ஒரே தாய், தந்தை பிள்ளைகளாய் வளர்ந்து வந்தனர். சிறிய தந்தையாரை தமது ஐயா என்றே கூறி வந்தனர். அவரும் தனது பிள்ளைகள் போல் வளர்த்து வந்தார். அவரின் கட்டுப்பாட்டில் வளர்ந்ததினால் நல்ல குணத்துடனும், பக்தியுடனும் வளர்ந்து வந்தார்கள்.

இவர் தனது தாயாரின் தாய் மாமன் திரு சிவபெருமான் (சாமியார்) அவர்களின் உதவியுடன் புகையிரத சேவையில் சேர்க்கப்பட்டார். தனது வேலையில் கண்ணும் கருத்துமாக கடமையே சிறப்பென செய்து வந்தார். சக ஊழியர்களுடன் சகோதரன் போல் நடந்துள்ளார். தனது தம்பியாரையும் (நாகராசா) புகையிரதசேவையில் சேர்த்துக்கொண்டார். தனது தாயாரை தெய்வமாக நினைத்து காப்பாற்றி வந்துள்ளார். தனது சிறிய தந்தையாரையும் இழந்ததினால் எல்லாச் சகோதரர்களையும் தனது எண்ணத்தின் கீழ் வழி காட்டியாக இருந்துள்ளார்.

இவர் ஒரு சிவதொண்டன், சிவ பெருமான்மேல் பக்தி உள்ளவராக இருந்தார். குறிப்பாக இவரின் முன்னோர் வீரபத்திரர் என்னும் தெய்வத்தையே வழிபட்டு வந்தனர். இவரும் அத்தெய்வத்தை வழிபட்டுவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு முறை என்னோடு சிவயோக சுவாமியை சந்திக்க வந்துள்ளார். அப்போது சுவாமிகள் இவரைப் பார்த்து நீ உமது வீட்டுக்கு பக்கத்திலுள்ள சிவனை வழிபட்டு தொண்டு செய்யடா அவரே உம்மை காப்பாற்றுவார் பயப்படாதே என்று கூறினார். அப்போது அவரின் காலில் விழுந்து அழுது ஆசிரீவாதம் பெற்றுக்கொண்டார். அத்தோடு எம் இருவரையும் இணைபிரியாது இருக்க வேண்டுமென்று கூறி சிவதொண்டு செய்தாலே இப்பிறவியை வெல்லமுடியும் என்று கூறினார். இவர் தனது வாழ்க்கையில் எத்தனையோ இடர்களைச் சந்தித்துள்ளார். அப்படியிருந்தும் சிவன் செயலால் எல்லாம் நீக்கப்பட்டுள்ளது. இவரின் இணைபிரியாத சினேகித முறையால் யானும் ஈர்க்கப்பட்டு இவரின் சகோதரியை திருமணம் செய்ய வேண்டியதாக இருந்துள்ளது. இவர் இராசா, சின்னம்மா தம்பதிகளின் மகள் சரஸ்வதிதேவியையும் எனது யோசனைப்படி திருமணம் செய்து கொண்டார். பல வருடங்களாக பிள்ளையில்லாது சிவனையே வேண்டி விரதம் இருந்தார். திருகோணமலை திருக்கோணேசப் பெருமானை வேண்டி ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுக்கொண்டார். அவருக்கு சோமஸ்கந்தர் என்னும் பெயரை திருநாமமாக வைத்துள்ளார்.

தனது வேலையில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து தனது 55வது வயதில் ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டார். இவரது சகோதரன் நாகராஜாவும் தனது சிறிய சகோதரிக்கு நல்ல வாழ்வு அமைய வேண்டும் எனநினைத்து நாகரத்தினம் மகள் உலக நாயகியைத் திருமணம் செய்து அவருடைய அண்ணன் சிதம்பரநடராஜனை தனது சகோதரி தலைட்சுமிக்கு திருமணம் செய்து வைத்துள்ளார். அவரும் தனது சிறுவயதிலேயே இறைவனிடம் சேர்ந்துள்ளார். ஆகவே அமரர் திரு. செல்லத்துரை என்பவர் தனது 77வது வயதில் இறைவன் அடிசேர்ந்துள்ளார். இவர் நாட்டின் நிலைமை கருதி தனது மகன், மனைவியுடன் கொழும்பில் வசித்து வந்துள்ளார். இன்னோரத்தில் கொச்சிக்கடை பொன்னம்பலவாணேஸ்வரரில் பக்திமிருந்தவராக காணப்பட்டார். என்னாளும் இறைவன் சந்நிதானத்திலேதான் தனது வாழ்நாளை கழித்துள்ளார் என்பது சிறப்புக்குரியதாகும். அன்னாரின் ஆன்மா சிவன் கழல் சேர வேண்டும் என இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்படிக்கு

சிவனெறிச் செம்மல் இரா. சத்தியவான்

(மைத்துணர்)

(அதிபர்)

அறநெறிப் பாடசாலை - முகத்துவாரம்.

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்குமன் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும், உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை.

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தனை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாய்ப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவு
மளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

சங்கரனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
சதாசிவனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங்காணா
அனலுருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமுலட்டானனே போற்றி போற்றி

அங்குழம் வேதமு மோது நாவர்
 அந்தணர் நாளநம் டிபரவ
 மங்குலம் தீதவழ் மாடவீதி
 மருகணிலாவிய மைந்த சொல்லாய்
 செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு
 சீர்கொள் செங் காட்டங் குடியதனுள்
 கங்குல்வி ளங்கிகரீ யேந்தி யாடும்
 கணபதி யீச்சரங் காமுறவே.

திருவாசகம்

பண்சுமந்தபாடல் பரிசு படைத்தருளும்
 பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
 வீண்சுமந்த கீர்த்திவிறல் மண்டலத் தீசன்
 கண்சுமந்த நெற்றிக்கடவுள் கலிமதுரை
 மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
 புண்சுமந்த பொன் மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானே

அரசே பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் அமுதே
 என்றன் அருள்நோக்கி
 இரைசேர் கொக்கொத்திரவு பகல்
 ஏசற்றிருந்தே ஏசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களிசிறக்க
 காட்சிகொடுத்துன் அடியேன் பால்
 பீரைசேர் பாலில் நெய்போலப் பேசாதிருந்தால் ஏசாரோ.

திருவிசைப்பா

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
 அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
 என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
 எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்

முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா
முக்கணாநாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே.

ஏகநாயகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போக நாயகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சீவிகையா வுந்த
மேக நாயகனை மிகுதிருவீழ்மிழலை
விண்ணிழி செழுங் கோயில்
யோக நாயகனை அன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுலக தில்லை! வளர்கதம்
பக்தர்கள்! வஞ்சகர் போய்அகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னை பிறவி யறுக்க நெறித்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற நேன்
பெற்றதார்பெறு வார்உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உளறி
உமைமண வளானுக்காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்பராணம்

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
வளப்பருங் கரணங்க ணான்குஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு முன்றந்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையா ணாடுமா னந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டிணைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்
பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீஆடும் போதுன் அடியின்கீழ்
இருக்க என்றார்

திருப்புகழ்

பத்தியால் யான்உனை பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனப் பெருவாழ்வில்
முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே
உத்தமாதான சற்குண நேசா
ஒப்பிலாமாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசக்தி நபாதா
வெற்றிவேல் ஆயுதப் பெருமானே

காரணமதாக வந்து புவிரீதுகாலன்
 அணுகா திசைந்து கதிகாண
 நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத ஞான
 நடைமே புரிந்து வகுவாயே
 ஆரமுதமானதந்தி மணவாளா ஆறுமுகம்
 ஆற்றிரண்டு விழியோனே
 கூரர் கிளைமாழ வென்ற கதிர் வேலா
 சோலைமலை மேவிநின்ற பெருமானே

கணபதி துணை
 ஓளவைபார் அருளிச் செய்த

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
 பொன்அரை ஞானம் பூங்கி லாடையும்
 வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசித் தாரமும்
 அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 முன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநால் திகழிளாள் மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிதே!
 முப்பழம் நகரும் ழுஷிக வாகன!
 இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்

தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்தத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புருந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமியு பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக்கு கருளிக்
 கருவிகள் ஒருங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு முன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 அந்நா தாரத் தங்குசு நிலையும்
 பேறா நிறத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்தக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 முன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தானின்
 நான்குமு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனிற் கூடிய வசைபு
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் முண்டெழு கணலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே

அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
 சண்முக தாலமுஞ் சதூர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி யிரண்டும் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்தினன் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவிற் கணுவாய் அப்பாவுக் கப்பலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே!

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணி தன் தாள்வாழ்க
ஆகமமாகி நின்றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசனடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவனடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளு மலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண் ணுதலான் தன்கருணைக் கண் காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்து மண் நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல் மிருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி அழ்ந்தகன்ற நண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானமாகி மிள்கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

அக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
அக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங் கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பற்குக் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்விணையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம் பாவம் என்னும் அருங் கயிற்றால் கட்டி
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்குமுடி
 மலம் சோகும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்தன் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந் தன்மேல் வந்தகுளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பார்க்கும் ஆரியனே
 நேசவருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்

பேராத நின்ற பெருங் கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் தன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்னிருளோ தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாய் அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்க்குணத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேனன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்நென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப் பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக் குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாரும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

~திருச்சிற்றப்பலம்~

பட்டினத்தடிகளின் திருப்பாடல்கள்

நல்லார் இணக்கமும் நின்புசை நேசமும் ஞானமுமே
அல்லாது வேறு நினைவுளதோ அகமும் பொருளும்
இல்லாளுஞ் சுற்றமும் மைந்தரும் வாழ்வும் எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவாகச்சி ஏகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுதகொடு வந்ததில்லைப் பிறந்து மண்மேல்
இறக்கும் பொழுதகொடு போவதில்லை இடைநடுவிற
குறிக்குமிச் செல்வம் சிவன் தந்ததென்ற கொடுக்கறியாது
இறக்கும் குலமாருக் கென் சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

ஐயந் தொடர்ந்து விழியும் சொகுசி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன் யான்
செய்யுந் திருவொற்றியுருடையீர் திருநீறு மிட்டுக்
கையுந் தொழப்பண்ணி ஐந்தெழுத் தோதவுந் கற்பியுமே.

கந்தர் அலங்காரம்

நாள் என்செய்யும் வினைதான் என்செய்யும் எனை நாடிவந்த
கோள் என்செய்யும் கொடுங் கூற்றென்செயும் குமரேசரிரு
தாளும் சிலம்புஞ் சலங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடிலே.

கந்தர் அனுபூதி

எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ
சிந்தா குலமானவை தீர்த்து எனையாள்
கந்தா கதிர்வேல் அவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறை நாயகனே

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியாய் ஓளியாய்
 கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
 குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

அபிராமி அந்தாதி

ஆத்தாணை எங்கள் அபிராமி வல்லியை அண்டமெல்லாம்
 பூத்தாணை மாதாளம்பூ நிறத்தாணை புவியடங்கக்
 காத்தாணை அங்குச பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை
 சேத்தாணை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கில்லையே.

தனம்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வுஅறியா
 மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனம்தரும் நல்லன எல்லாம்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
 கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

~திருச்சிற்றம்பலம்~

திருமந்திரம்

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
 சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
 சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவார்
 சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே.

அரகர என்ன அரியதொன்றில்லை
 அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
 அரகர என்ன அமரரும் ஆவார்
 அரகர என்ன அறம் பிறப்பன்றே.

சிவயோக கவரமிகள் நற்சிந்தனைகள்

1. சிவனை யல்லாமல் தேவருமில்லை
சிவனை யல்லாமல் சீவருமில்லை
சிவனை யல்லாமல் தேகமுமில்லை
சிவனை என் சித்தத்துட் கண்டுக்கொண்டேனே
2. நகரத்துள்ளே நான் முகனானான்
மகரத்துள்ளே மாலவ னானான்
சிகரத்துள்ளே சிவனாய் நின்றான்
வகரத்துள்ளே அருள்வடி வானானே
3. சிவபக்தியாலே சிந்தை குவிந்தது
சிவபக்தியாலே சிந்தை தெளிந்தது
சிவபக்தியாலே சிந்தை இறந்தது
சிவபக்தியாலே சீவன் முத்தியே
4. அஞ்செழுத் தாலே அகக்கை பிறந்தது
அஞ்செழுத் தாலே அன்மா சிறந்தது
அஞ்செழுத் தாலே அனந்த மாயிற்று
அஞ்செழுத் துள்ளே அடங்கி நின்றேன்
5. ஆறாறுக்கப்பால் அனந்தக் கூத்து
ஆறாறுக்கப்பால் அனந்த வீடு
ஆறாறுக்கப்பால் ஆர்தான் ஈடு
ஆறாறுக்கப்பால் சென்றோரைக் கூடு

6. அஞ்செழுத்தாலே அரனடி காணலாம்
 அஞ்செழுத்தாலே அகிலத்தை ஆளலாம்
 அஞ்செழுத்தாலே அகவினை தீர்க்கலாம்
 அஞ்செழுத்தாம் என் நெஞ்சம் புகுந்ததே

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

காயத்திரி மந்திரம்

ஓம்

பூர்வ புவ ஸ்வஹா

தத் ஸவீத்தர் வரேண்யம்

பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி

திய்யோ யோநஹ் பர்ச்சோதயாத்

ஓம்-பரப் பிரம்மம் பூர்வ - பூலோகம் (மெய்வாகனம்) ஐந்து பூதங்களாகிய இவ்வுடம்பையும் குறிக்கும். ஐந்து பூதங்களான, நிலம், நீர், ஆகாயம், தீ, காற்று ஆகிய பிரகிருதி (இயற்கை) புவ - புவர்லோகம் மத்தியலோகம் இது பிராண சக்தியையும் குறிக்கும். பிரக்ஞானமே பிராண சக்தியை உடம்பை இயக்கச் செய்கிறது. இதனாலேயே பிரக்ஞானத்தை பிரக்குணப்பிம்மம் என்கிறது வேதம் (சாட்சியாய் அமையும் பிரம்மம்) ஸ்வஹா - சுவர்க்கலோகம் - (தேவர்களின் உலகம்) தத் - பரமாத்மா - கடவுள் பிரஹ்மன் ஸ்வீத்தா - இத்தகைய எல்லாத் தோற்றங்களையும் தோற்றுவித்து வரணையும் - வழிபடுவதற்குரிய வஸ்து- பர்கோ - ஒளிக்கதிர் ஆன்மீக ஒளி (அஞ்ஞானத்தை அழித்து ஞானமளிக்கும் ஒளி) தேவஸ்ய - தெய்வீக உண்மையாக விளங்குகின்ற - தீமஹி - நாம் தியானிப்போமாக - திய்யோட புத்தி (புத்திக்கூர்மை) யோ - எது, ந - எங்களது - பர்ச்சோதயாத் - பிரகாசிக்கச் செல்வாயாக.

ஓம்	-	அ + உ + ம்	(பிரணவ மந்திரம்)
சிவாயநம	-	சிவனுக்குரிய மந்திரம்	(ஞானத்துக் உரியது)
நமசிவாய	-	பஞ்சாட்சர மந்திரம்	(உலக வாழ்வை அளிக்கும்)
சரவணபவ	-	சடாஷ்சரமந்திரம்	(ஆறு எழுத்து மந்திரம் முருகனுக்குரியது)
ஓம் கம் கணபத்யே நம	-	விநாயகருக்குரியது	

நமசிவாய மந்திர விளக்கம்

ந	-	தீரோதான சக்தி
ம	-	மலம்
சீ	-	சீவன்
வ	-	சக்தி
ய	-	ஆன்மா

ஓம் அஸுதோ மா ஸத்கமய
தமஸோ மா ஜ்யோதிர்கமய
மறத்யோர் மா அம்றதம்கமய
ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

(பொய்யினின்று என்னை மெய்மைக்கு இட்டுச் செல்வாயாக அஞ்ஞான இருளிலிருந்து ஞான ஜோதியின் கண் எடுத்துச் செல்வாயாக மரணத்தை அல்லது பிரபஞ்சத்தை விட்டு மரணமில்லாப் பெருவாழ்வளிக்கும் பரத்தை நாடிச் செல்ல அழைத்துச் செல்வாயாக)

பிரகதாரண்ய உபநிடதம்

தினமும் மேற்கூறிய மந்திரங்களை 11 முறை காலையும், மாலையும்

ஓதவரின் சீவனிலையை அறிந்து

திருவருள் பெற முடியுமெனக் கூற கொள்கின்றேன்.

நன்றி நவிலல்

கடந்த 21-05-1003ல் கிறைவனடி சேர்ந்த எமது அன்புக்கும் பாசத்திற்குமுரிய குடும்பத் தலைவர். அமரர். திரு. நாகமணி செல்லத்துரை அவர்கள் சீவபதம் அடைந்த செய்தி கேட்டு உடன் வந்து உதவிய அயலவர், உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும், ஈமைக்கிரியைகளிலும், கிறுதியாத்திரையிலும் கலந்து கொண்டு அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும், தொலைபேசி முலமும், தபால் முலமும் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், அந்தியட்டி, சபீண்டிகரனக் கிரியைகளிற் கலந்து கொண்டோர்க்கும், இந் நினைவு மலரை அச்சிட்டு உதவிய அச்சகத்தாருக்கும், தொகுத்து உதவிய சீவ தொண்டர். திரு. கிரா. சத்தியவான் அவர்களுக்கும் மற்றும் ஏனைய உதவிகள் புரிந்த அனைவருக்கும் எமது இதயங்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இப்படிக்கு,

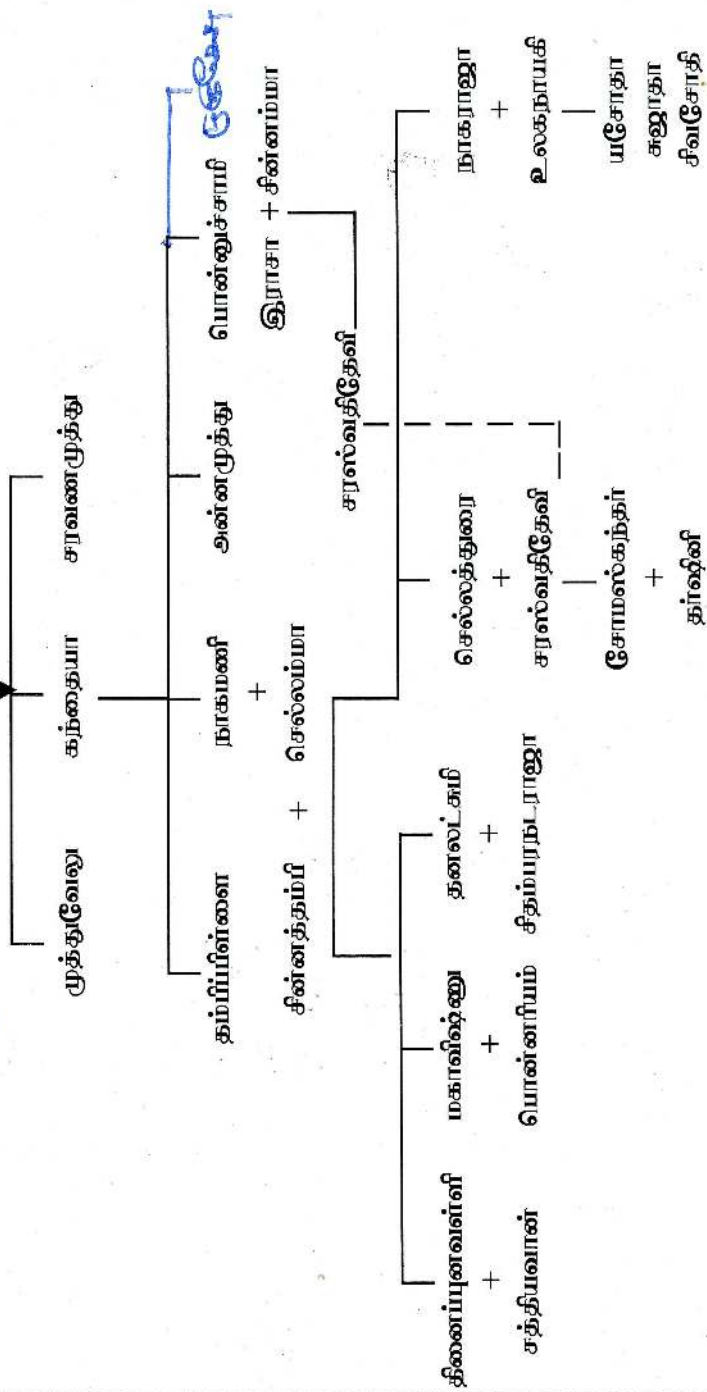
மனைவி, மகன், மருமகள் மற்றும்
சகோதரர்கள்.

360/16, அலுத்தமாவத்தை வீதி,
கொழும்பு 15.

ஆறுமுகம்

கோவை

~~Q. 11~~

7 Jul
9 Aug 1900